USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **FTV Prima, spol. s r. o.**, se sídlem Na Žertvách 24/132, Praha 8 - Libeň, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 8. 2010, č. j. RUD/3112/2010, sp. zn./Ident.: 2010/386/als/FTV, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 5. 2011, č. j. 8 A 269/2010 - 61,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností proti výše uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatelky ze dne 3. 8. 2010, č. j. RUD/3112/2010, a věc byla vrácena stěžovatelce k dalšímu řízení. Tímto zrušeným rozhodnutím stěžovatelky byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 5000 Kč za porušení povinnosti stanovené § 50 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (dále jen „zákon o rozhlasovém a televizním vysílání“), jehož se dopustila tím, že dne 4. 3. 2010 v časovém rozmezí od 20:00 do 21:00 hodin překročila na programu Prima televize povolený hodinový limit reklamy o 10 sekund.

Proti tomuto rozhodnutí městského soudu podala stěžovatelka podáním ze dne 14. 6. 2011 kasační stížnost, kterou doplnila podáním ze dne 21. 7. 2011. Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti stěžovatelky ze dne 19. 9. 2011 mimo jiné uvedla, že se jedná o věc, o které již bylo pravomocně rozhodnuto usnesením stěžovatelky o zastavení správního řízení ze dne 2. 8. 2011, č. j. RUD/2639/2011, jehož kopii žalobkyně ke svému

vyjádření připojila. S ohledem na toto rozhodnutí žalobkyně navrhla odmítnutí kasační stížnosti stěžovatelky.

Z přiložené kopie usnesení o zastavení správního řízení Nejvyšší správní soud zjistil, že po vydání napadeného rozhodnutí městského soudu bylo vydáno stěžovatelkou rozhodnutí o zastavení řízení, které bylo odůvodněno zejména tím, že ve věci nebyla splněna podmínka předchozího upozornění podle ust. § 59 odst. 1 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Nejvyšší správní soud proto nejprve vyzval stěžovatelku přípisem ze dne 14. 12. 2011, č. j. 6 As 40/2011 - 93, aby sdělila, zda na projednání své kasační stížnosti trvá. Stěžovatelka následně podáním ze dne 19. 12. 2011 zdejšímu soudu sdělila, že trvá na projednání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dále přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Za stěžovatelku též v řízení jedná osoba s vysokoškolským právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud však po zvážení všech výše uvedených okolností dospěl k závěru, že v projednávané věci je dán důvod k odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V důsledku toho, že stěžovatelka rozhodla o zastavení správního řízení, v němž bylo vydáno správní rozhodnutí, které bylo předmětem sporu, nejsou nadále splněny podmínky řízení o kasační stížnosti, neboť rozhodování o kasační stížnosti by za této situace mělo již pouze čistě akademický význam. Za situace, kdy již stěžovatelka rozhodla po zrušovacím rozhodnutí městského soudu o tom, že správní řízení bude zastaveno, mohlo by také rozhodnutí o podané kasační stížnosti mít negativní dopad na právní jistotu účastníků řízení v případě, že by Nejvyšší správní soud zrušil kasační stížností napadené rozhodnutí městského soudu a tím by původní správní rozhodnutí zrušené rozsudkem městského soudu „obživlo“.

Nejvyšší správní soud si však je vědom, že tyto závěry nelze paušalizovat a v některých případech mohou být dány podmínky k projednání a meritornímu rozhodnutí věci i v podobných případech (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2006, č. j. 8 Ans 1/2006 - 135).

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že v projednávané věci nejsou dány podmínky řízení o kasační stížnosti, proto rozhodl o jejím odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. a nezabýval se již věcně námitkami stěžovatelky.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda

senátu